

Longos: Dafnis in Hloa

- pastirski roman, ki sodi v bukolično/pastirsko pesništvo (spokojni, srečni svet pastirjev, ki je spojen z naravo)
- oblike tega pesništva: idila, pastoral in pastirski roman
- začetki v antični bukoliki
- lik Dafnisa je vpeljal v kn gr lirik Stesihoros, Hloa pa ni mitološka figura
- poznejši posnemovalci zvrsti: Petrarca, Boccaccio, Cervantes, Lope de Vega
- roman pozne antike
- avtorstvo prisojajo Grku Longu
- r v 4 knjigah se dogaja na otoku Lesbu
- zgodba dveh odloženih otrok, Dafnisa in Hloe, ki sta ju začasno posvojila dva pastirja Lamon in Drias; otroka paseta ovce in koze; po mnogih letih, v življenjsko usodni dobi, se razkrije njuno pravo poreklo; kljub priložnosti za bogato prihodnost ostaneta na deželi in tam proslavita svojo poroko
- osrednja tema: obojestranska lj, ki jo oba nedolžna in naivna odkrivata skupaj in vsak zase, pod posebnim varstvom Erosa
- iluzijo preprostega nepokvarjenega sveta stopnjuje igra narave ter podeželskih bogov Erosa, Pana in nimf
- številni zaviralni momenti/vzporedni motivi: ugrabitve, spletke, zvijače snubcev, ločitve zaljubljenecv
- roman vplival tudi na Goetheja in Bernardina de Saint-Pierra (Paul et Virginie)
- priča o obdobju, ko je ugašala grška poganska kultura (prihaja krščanstvo)
- poskus obnoviti antično verstvo, oživiti idiliko starega sveta
- struktura zgodbe: posnemanje Ž bogov, potovanje z mnogimi ločitvami, izgubami ljubljenih oseb, po čudežnih naključjih, ki jih spletejo polbogovi, pride do prepoznavne obeh ljubimcev/izgubljenih junakov in srečnega konca
- božanstva niso več glavni akterji, ampak pravljlični liki, ki antropomorfno razlagajo naravne pojave
- mit kot dogma je mrtev; prepuščen poljubni interpretaciji

Dafnisa doji koza, najde ga pastir, vzame k sebi, pase koze; Hloa doji ovca, podobna zgodba ko sta stara približno petnajst, se Dafnis kopa in Hloa se zaljubi vanj, Dafnis se zaljubi v njo, ko ga ona poljubi; nekoč pridejo razbojniki, ugrabijo Dafnisa, s pomočjo Dorkonove (pastir, ki je bil zaljubljen v Hloa, vendar je bil sedaj ranjen in je umiral) piščali in goveda Hloa reši Dafnisa vse bolj sta zaljubljena; že takoj je njuna lj na preizkušnji: Dafnisa oblegajo dekleta, za Hloa gledajo moški; oba sta ljubosumna; Hloa ugrabijo, vendar je rešena s pomočjo nimf in Pana; prisežeta si zvestobo in skupno Ž; nespretna sta v lj; prišla sta do poljubov in objemov, naga pa še nista ležala skupaj; Dafnis si tega zelo želi, Hloa pa se izmika; poskušata tako, kot sta videla kozle, pa ne gre; Dafnisu pomaga mlada sosedova žena, ki je slišala njegove solze, ker se je počutil manjvrednega, češ da še tega ne zna, kar delajo kozli; zapeljala ga je v gozd in mu pokazala, kako se stvari streže; opozorila ga je, da bo Hloa prvič kričala, da jo bo bolelo in bo mogoče krvavela; Dafnis še na to ni bil pripravljen, zato je raje še čakal; Hloa so že oblegali snubci, Dafnisu so nimfe namignile, kje je zakopan zaklad in z najdenim denarjem je pridobil Hloinega očeta, da je privolil v poroko, nato pa je še prepričal Dafnisovega očeta, da bi bilo najbolje, če se poročita, saj sta prijatelja že od malih nog; oče je tudi privolil, vendar je rekel, naj počakajo do jeseni, da pride gospodar in odloči; ko pride gospodar, ugotovijo, da je Dafnis v bistvu njegov sin, ki ga je, potem ko je že imel dva sina in hčerko, zapustil in bil zmeraj prepričan, da je mrtev; vzel ga je s seboj v mesto, prav tako tudi Hloa; tam jo je nek meščan prepoznal

za svojo hčer, ki jo je zapustil kot dojenčka, ker je bil prereven, da bi jo lahko vzgajal; Dafnis in Hloa se poročita, kljub temu, da bi lahko postala bogata in živela v mestu, ostaneta pastirja